

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิภาพของการใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้า
โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางอริยา ชิตา

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ
รองศาสตราจารย์ ดร. คาราวรรณ ต๊ะปิ่นตา

บทคัดย่อ

แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าเป็นการดูแลผู้ป่วยโรคซึมเศร้าอย่างเหมาะสมตั้งแต่แรก
รับจนถึงจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล ซึ่งทำให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลอย่างครอบคลุมและต่อเนื่อง
การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่เป็นโรค
ซึมเศร้า ในโรงพยาบาล สวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ ตามแนวทางของสภาวิจัยการแพทย์และ
สุขภาพแห่งชาติประเทศออสเตรเลีย (NHMRC, 1998) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้ป่วยโรคซึมเศร้า
ที่มารับการรักษาในแผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 ราย ญาติหรือ
ผู้ดูแลผู้ป่วยโรคซึมเศร้าจำนวน 30 ราย และบุคลากรทีมสหวิชาชีพ 48 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามส่วนบุคคลของผู้ป่วย ญาติหรือผู้ดูแลและสมาชิกทีมสหวิชาชีพ
2) แบบบันทึกจำนวนวันนอนในโรงพยาบาล 3) แบบบันทึกการกลับมารักษาซ้ำในโรงพยาบาล
4) แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้ป่วยและญาติหรือผู้ดูแล และ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของ
ทีมสหวิชาชีพ และเครื่องมือดำเนินการวิจัย ได้แก่ แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้า
ที่พัฒนาโดยขนิษฐา ชุมสุข (2554) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้ป่วยโรคซึมเศร้าหลังจากได้รับการดูแลโดยใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้า
มีจำนวนวันนอนในโรงพยาบาลน้อยกว่า 28 วัน จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 83 และไม่มีการ
กลับมารักษาซ้ำในโรงพยาบาลภายใน 28 วัน นอกจากนี้ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการดูแลตาม
แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าในระดับมาก

2. ญาติหรือผู้ดูแลของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการดูแลตามแผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้า ในระดับมาก

3. บุคลากรทีมสหวิชาชีพร้อยละ 80 เห็นด้วยกับการใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าในระดับมากในเรื่องภาษาที่ชัดเจน ความครอบคลุมการดูแล ความเหมาะสมกับการดูแลผู้ป่วย ความมีประโยชน์กับผู้ป่วย ญาติหรือผู้ดูแล ความมีประโยชน์ต่อทีมผู้ให้บริการและความง่ายต่อการบันทึก และทีมพึงพอใจในแผนการจำหน่าย

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้า ในโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่สามารถลดจำนวนวันนอนในโรงพยาบาลและจำนวนการกลับมารักษาซ้ำในโรงพยาบาล ดังนั้นบุคลากรทางสุขภาพจึงควรนำแผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าไปใช้เพื่อลดจำนวนวันนอนในโรงพยาบาลและจำนวนการกลับมารักษาซ้ำในโรงพยาบาล

Independent Study Title	Effectiveness of Implementing a Discharge Plan for Patients with Major Depressive Disorders, Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province
Author	Mrs. Areeya Thisa
Degree	Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)
Independent Study Advisor	Associate Professor Dr. Darawan Thapinta

ABSTRACT

A discharge plan for patients with major depressive disorders (MDD) is an integral part of appropriate care from admission to discharge and may improve continuity of care. The purpose of this study was to study the effectiveness of implementing a discharge plan for the patients with MDD at Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province, based on guidelines by the National Health and Medical Research Council, Australia (NHMRC, 1998). The samples were 30 patients with MDD who received services at the inpatient department at Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province, 30 relatives or caregivers of those patients, and 48 members of a multidisciplinary healthcare team. Research instruments consisted of: 1) the demographic data of patients with MDD, relatives or caregivers and the multidisciplinary team members, 2) the length of hospital stay records, 3) the hospital readmission records 4) a satisfaction questionnaire for patients with MDD and caregivers and 5) an opinion questionnaire for the multidisciplinary team. The instrument for conducting research was the discharge plan developed by Chumsug (2011). Data were analyzed using descriptive statistics.

The results demonstrated that:

1. After implementing the discharge plan, 25 patients with MDD (83%) had hospital stay less than twenty-eight days and had no hospital readmissions within twenty-eight days. Moreover, most of them indicated high satisfaction with care based on the discharge plan.

2. Most of relatives or caregivers of MDD patients indicated high satisfaction with care based on the discharge plan.

3. Among multidisciplinary team members, 80% of them agreed with the use of the discharge plan in terms of language clarity, comprehensiveness, appropriateness, usefulness for patients and relatives or caregivers, usefulness for multidisciplinary team members, and ease for recording. They were satisfied with the discharge plan.

The results of this study indicates the implementation of a discharge plan for patients with MDD at Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province can decrease the length of hospital stay and the hospital readmission of patients with MDD. Therefore, mental health care providers are encouraged to apply such a discharge plan in order to reduce the length of hospital stays and the rate of hospital readmissions of patients with MDD.